

Luku 3 Uhkakuva toteutuu Maailmanloppu ei ole kaukana tulevaisuudessa. Se häämöttää lähempänä kuin Joakim ja Nikolaus osaavat arvata. He valmistautuvat sotaan tosissaan. He harjoittelevat miekkailua päivittäin. Heidän on voitettava viholliset lopulta kaksistaan. He ovat valmiita sotaan silti. Pelostaan huolimatta, he aikovat laittaa henkensä alttiiksi. He näkevät painajaisunia lisääntyvästi. He nukkuvat heikosti öisin. He ovat väsyneitä ja kiukkuisia päivisin. Miehet katsovat tähtitaivasta pimeään tultua. Päivän valossa, he erottavat outoja taivaan ilmiöitä heikommin. Nikolaus koittaa valaa rohkeutta prinssiin. Joakimin olemus muistuttaa luhistunutta hallitsijaa. Prinssin itseluottamus on vahva, mutta hänen voimavaransa ehtyvät. Hän tuntee olonsa nääntyneeksi ja nälkäiseksi. Ainut asia, mikä häntä virkistää, on prinsessa Andromedan seura. Andromeda on hänen serkkunsa. He ihastuivat toisiinsa jo kymmenen vuotiaina. Heistä varttui leikkitovereina rakastajia. Andromeda asuu Joakimin palatsissa. Hänellä on oma makuukamari palatsin korkeimmassa tornissa. Joakim valitsi korkean ullakkohuoneen prinsessalle turvapaikaksi. Nyt Andromeda laskeutuu kamaristaan alakertaan. Hänen paljaat jalkansa astelevat alas pitkin kiviportaita. Hän kohtaa Joakimin seisomassa porrastasanteella. Prinssi on juuri tullut ulos omasta makuuhuoneestaan. He tervehtivät toisiaan syleillen. Prinssi painaa suudelman prinsessan poskelle. Prinsessan iho on lumivalkoinen. Hänen pitkät kullat keltaiset hiuksensa ovat palmikolla hänen selkäänsä vasten. Joakim ilahtuu serkkunsa ilmaantumisesta. Andromeda on hänen kihlattunsa. Sodan jälkeen, prinssi aikoo kosia prinsessaa jälleen. Häissä juhlistettaisi heidän voittoa. Joakim taluttaa Andromedan kädestä alakertaan. He astelevat olohuoneeseen. Olohuoneen suuren ikkunarudun läpinäkyvä tähtitaivas tuikkii kirkkaasti. He ihailevat tähtien loistoa jonkun aikaa. Andromedan ohut käsi puristaa hellästi prinssin kättä. Prinssi lupaa neidolle sydämensä äänettömästi. He kääntyvät toisiaan kohti. He jakavat suudelman. Se saa aikaan ruusun punaisen hehkun prinssin poskipäille. Prinsessan jääsiniset silmät katsovat häneen. Silmät sisältävät arvoituksia. Prinssi on halukas ottamaan kaiken selville prinsessasta edessään. Andromedan kaulassa roikkuu pyöreä amuletti. Se on väriltään violetti ametisti. Koru on hänen isoäitinsä lahjoittama suojaava riipus. Andromeda hivelee ametistia sormillaan. Hän pyytää korulta intuitiivista selvännäköisyyttä. Hän pelkää menettävänsä prinssin sodassa. Hän pelkää menettävänsä ainoan rakastettunsa. Yhtäkkiä, maa alkaa järistä heidän jalkojensa alla. He oivaltavat meteoritiin iskeytyneen planeettaansa. He menevät paniikkiin. Andromedan hätäntynyt ilme itkettää prinssiä. He tarttuvat toisiaan käsistä. He koittavat pelastaa toisensa maailmanlopulta. Joakim vetää Andromedan rintaansa vasten. Tytön pää painuu hänen rintaansa kiinni. ”Mitä nyt tapahtuu seuraavaksi? Kuolemmeko me tänne?” Andromeda kysyy. ”En osaa sanoa. Minä lupaan suojella sinua kaikelta.” Joakim vastaa tyynesti. ”Miten sinä saatat pysyä noin rauhallisena?” ”Minä en tiedä. Pelkään silti kuollakseni.” Joakimin valon miekka roikkuu hänen vyöllään. Hän tunnustelee sen kahvaa kädellään. Hän suutelee prinsessan päälakea viimeisen kerran. Hän pelkää, etteivät he enää näe toisiaan kerran erottuaan. Prinssin kauhuksi, uhkakuva toteutuu. Maa heidän välissään halkeaa kahtia. Siihen kohtaan muodostuu kuilu. Lattialaatat sinkoilevat kaikkialle. Andromedan jalka lipsuu. Myös hänen otteensa prinssin olkapäistä raukeaa. Hän putoaa kuiluun. Hän kuolee usean sadan metrin pudotukseen. Prinssin ilme vaihtuu epätoivoiseksi. Hän lankeaa polvilleen kuilun reunalle. Hänen kätensä puristuvat nyrkkiin. Sitten hän karjaisee: ”Ei!” Hän takoo nyrkeillään maata edessään. Häntä ei haittaa, vaikka lattia sortuisi ja hänkin putoaisi. Joakimin usko jumalaan horjuu. Mielikuvituksessaan, hän antaa avaruusolioille vallan. Ne pettävät hänen henkisen elämän kaipuunsa. Ne tarjoavat hänelle hyytäviä vastauksia ihmis- ja eläinkokeista. Hän syyttää itseään Andromedan onnettomuudesta. Hän olisi voinut pelastaa prinsessan pitämällä hänestä

kiinni lujemmin. Prinssi teki mielestään virheen. Hän ei siepannut tyttöä kainaloonsa tarpeeksi ajoissa. Joakim siirtyy pois päin kuilun lähetyviltä. Hän säntää omaan makuuhuoneeseensa. Sen oven hän lukitsee perässään. Huoneessa, hän hautaa kasvonsa tyynyyn. Hän itkee vuolaasti kuin joki. Mielessään, hän näkee yhä Andromedan säteilevät kasvot. Miten hän saattoi menehtyä äkkiä arvaamatta? Minä annoin kultani kuolla tyhmyyttäni. Hän syyttää itseään. Kunnes väsähtää. Hän aavistaa hyökyaallon seuraavan meteoriitin iskuja. Seuraavissa minuuteissa hänen kotipalatsinsa ja omaisuutensa katoavat taivaan tuuliin. Joakim varoo kuolemaansa vuoteellaan. Hän sulkee silmänsä. Hän näkee vaivaa pysyäkseen tyynenä. Hän näkee kirkasta valon kajastusta suljettujen silmäluomiensa läpi. Hän tajuaa avaruusolioiden tulleen hakemaan hänet. Ainakaan ne surkimukset eivät saa Andromedaa koekaniinikseen. Hän ajattelee tyytyväisenä. Valonsäteet voimistuvat. Joakim lamaantuu kauhusta. Hän huutaa apua. Hän huutaa Nikolausta tulemaan luokseen. Pappia ei näy missään. Joakim epäilee, että hänet on kaapattu alukselle. Alus laskeutuu ulko-oven eteen. Joakim kohottautuu. Hän vetää valon miekan esiin tupesta. Sitten hän on valmis astumaan sisälle alukseen.